

Πολλοί τοῦ ἴγνηκαν μετὰ
 κί ἔτο μεγάλη ζίστη,
 καὶ δούτερος φουσανάλας,
 ὁ Μπούτουκας τούτῳσι,

προσῆλθε ὅταν Διδάσκαλον μὲ δούθουον ψυχήν,
 καὶ μὲ τῆς φουσανάλας του κί ἔμεινος τῆν πνευχήν
 ἰσπύγγιζε τοῦ γέροντος τὸν παγερὸν ἰσάτην,
 καὶ πάντας τὸν ἀίριζαν οἱ φέροντες τὰ πρῶτα.

Προσῆλθεν οὖν καὶ πᾶς πιστός, κρημαντάλας κί ἄγκμας,
 προσῆλθε καὶ Χρηστόπουλος, τούρκικλην Ἀσημάκης,
 καὶ λίγει πρὸς Θεόδωρον ἐκἀγῶ, Διδάσκαλί μου,
 καὶ γίγα τοῦ πολίμου,

μὲ σὶ θὰ γίνω μοναχὸς καὶ Καλογεροπαῖδι,
 λίγει Θεόδωρος αὐτός:

ἂν πρὸς στιγμήν οἱ παραιτῶ,
 πλὴν μὴν ἀφῆτος τὰ σεπτά τῆς Ὀλυμπίας ἔδη,
 καὶ τούτο μόνον ἰνδομῶ

πῶς ἴσαι πάντα μετ' ἑμοῦ
 κί ἐν τῆ Βουλῇ
 καὶ ἔτο καλλί,
 κί ἰξ ὄλων σὶ ὅτῃν μνήμην μου θὰ φέρω πρῶτα πρῶτα
 κᾶν φαρδομάνικα φορῶ, κᾶν μαυρὴν ρεϊγγιότα. »

Ἔπει καὶ ἔκαταξερσε κί ἔβγαλε τὸ κονδύλι του
 κί ἔιχαν καθῶ τὰ χαλίη του.

Δεύτερον Εὐαγγέλιον βαρὺ τοῦ Ρήγα καὶ Σωτήρος Θεοδώρου.

Ἔπειν ὁ Κορονάραγας μὲ κόμπον νικητῶ
 ὅτους μαθητὰς αὐτοῦ:

« Λίγουν πῶς ὁ Μάκ-Κινλιεὺ τῶν Ἀμερικανῶν
 δὲν θέλει τὸ παράπαν
 μηδὲ ν' ἀκούσῃ πόλεμον μετὰ τὸν Ἰσπανῶν,
 ποῦ τοῦ πατοῦν τὴν κάπαν. »

Καὶ λίγουν τελευταίον
 πῶς τούτο τὸν ταρᾶττι,
 κί ἔσαι τεταρταίον
 κί ἔσαι ὅτο κρεβάτι.

Λίγουν γὰρ τὸν Μάκ Κινλιεὺ τὸν κουνετῆ, τὸν βλάκα,
 πῶς τρέμει τὰς εὐθύνας,
 οὐδ' ἠμοῖζει παντελῶς μ' ἑμὶ τὸν Σακαράκα,
 ποῦ λάμπω ὅτὰς Ἀθήνας.

« Τὸν πόλεμόν μου τὸν κλεινὸν ἰνδομηθῆτα πέρας,
 σὲν εἰδ' ἄγροι πῶς ἔμειναν τῆς πάλαι δέξῃς χέρσοι,
 χωρὶς σὲν τὸν Μάκ-Κινλιεὺ νὰ φοβηθῶ καθόλου
 ἔσπαθῶσα, τὸ ἔροντζα, κί ἔσαι κατὰ διαβόλου. »

« Μ' ὄλιγα φορομύλαρα τὸ φρόνημ' ἀνεπείρωσα
 τῆς Δύσεως κί ἠμῶν,
 καὶ ἔξιος αἰματέβρεκτον καὶ πάλιν ἀφίρωσα
 ὅτου γένους τὸν βαμῶν. »

« Κί' ἀφοῦ κατακραίνωσα διὰ μαχῶν ἀράτων
 τὸ Τουρκο-Καλιφάτον,
 ἰσπύθην τριαντάφυλλον ροῖζὸν νὰ φορίσω
 ὅτο φλογερὸν μου στήθος, »

καὶ μ' εἶδε ροδοστῆστον τῆς στρόγγας τὸ Κογκρίσο
 κί ὄλον τὸ χᾶκαον πλῆθος.

« Κί' ἔτραχαν πρόσφυγες γυμνοὶ λιμῶνταντες ἐκ πείνας
 ἐν μέσῳ τῶν ἐρήδων,
 κί ὅταν ἰθρήνουν γαρῶδες κί ἰγύρευαν εὐθύνας
 τοὺς ἰδαίχνα τὸ ρῶλον. »

« Τρέμουν τὸν Ἄρην Ἰσπανοὶ, τρέμουν κί Ἀμερικᾶνοὶ!
 καὶ τούτουμερ τοὺς πᾶναι,
 καὶ γίνονται τὰ μούτρα των σὲν κίτρο καὶ σὲν φράκα
 καὶ ὅτῃς δουλειὰς των βαζουσι διαιτητῆ τὸν Πάππα. »

« Προτρέχουν ὅτου Βατικανοῦ τὸ πρῶτο φαρδομάνικο
 μ' αὐτὰ καταβασιμῖνα,
 καὶ δὲν ῥωποῦν ἰμῶνα
 νὰ τοὺς σκαρώσω πόλεμον ὅς ποῦ νὰ ποῦν λουκαῖμο. »

« Οἰκτεῖρατε τοὺς Ἰσπανοὺς, καθὸς καὶ τὴν Ἀμερικήν,
 δὴ κράτη χαομῖνικα,
 κρῖμα καὶ ὅτῃν Μάκ-Κινλιεὺ, κρῖμα καὶ ὅτῃν Σαγᾶστα,
 δὲν ἴσαι Θεοδώραδες, μηδὲ γιγάντων πᾶστα,
 ποῦ νὰ μὴν ἔχουν συλλογὴ καὶ γὰρ πόλιμους ἴνομα
 καὶ νὰ κρατοῦν ὡσὲν κί ἔμειν τὸ Πάππ' ἀπὸ τὰ γένημα. »

« Νᾶχα κί' ἐγὼ δολλᾶρια σὲν τοὺς Ἀμερικᾶνοὺς
 τότε θὰ ἔλιπατε κακὸ μὲς ὅτὰς ἰσοτράνοους,
 νᾶχα κί' ἐγὼ δολλᾶρια σὲν τὸν Ἀμερικᾶνο
 θέλαγα σ' ὄλους τότε
 ὅσο μπορεῖται τρῶτα,
 κί ἔθελα τῆς κολλήσασαι σὰς ντακούλια νὰ τῆς κάνω. »

« Ἐγὼ καὶ τρέρω καὶ κτυπῶ μὲ κᾶσσαις ἀδαμᾶεις,
 κί ἔμεινος ὁ Μάκ-Κινλιεὺ, κί αὐτὸς ὁ κουνετῆς,
 ποῦ λίγουν ὅτὰ δολλᾶρια πῶς ἴσαι βουτημίνοος,
 δὲν ἔσαι μῆτα τὸ μισὸ τοῦ Θεοδώρακα μένος,
 ὁ δ' Ἄρην ἀνεπείρωτος τοῦ φαίνεταί δυσχέριτα,
 ποῦ νᾶμου σὲν καὶ τούτον
 μὲ τὸν μυθῶδη πλούτον,
 θᾶχα πιαστῆ καὶ μὲ τὰ δὴ τῶν πόσμων ἡμιαρῖα. »

« Νᾶχα κί' ἐγὼ τῶν Ἰσπανῶν τορκαντέρους γαίρουος,
 ποῦ πολεμοῦν μὲ ταύρουος,
 νᾶχα τριγύρω μαχητὰς Ἰσπανικῆς ἀρούρης,
 τῆς Σαργῶσας τὰ βουναὶ καὶ τῆς Ἐστραμαδούρης,
 νᾶχα κί' ἰπῶταε προγοῦνος γεμᾶτους μὲ ρομᾶντζο,
 Γομῆ-Δι-Σίλδα, Ροῦβ-βλάς, Ἐρᾶνη, Δόνα-Σόλια,
 πρὸ πάντων τὸν Μαγκῆσιο Κισῶτο καὶ τὸν Σάντζο,
 αὐτοστιγμῆ καὶ σήμερα βαρούσα μῖσα σ' ὄλα. »

Ἔπειν αὐτὰ, κί οἱ μαθηταί,
 νῶσι τῆς ἡμᾶς μαχηταί,
 ἔκταραν τὸν Μάκ-Κινλιεὺ καθὸς καὶ τὸν Σαγᾶστα
 κί ἔειπαν πρὸς τὸν Διδάσκαλον ἐσᾶν, εὐοὶ καὶ μῖσῶτα. »

Τὸ τρίτον Εὐαγγέλιον ἀκούσωμεν καὶ χεῖρας καὶ παιδᾶνας ἀνακρούσωμεν.

Ἐσείνω τότε τῷ καιρῷ,
 τῷ κατὰ πάντα πονηρῷ,
 ποῦ λόγουος ἤκουος στρυφῶνους ἀπὸ τοὺς διαπύρουος
 καὶ πούρουος πατριώτας,